

XXXIII ASSEMBLEA GENERAL ORDINÀRIA

Comiat del president Mario Cugat

En aquesta hora dels adéus, giro el cap, miro enrere i albirant les petjades fetes, hem veig feliç, feliç pel devessall de coses que hem fet i ens han unit. He tingut una bona vida a casa i a la feina. M'ha agradat molt el meu ofici i sempre he treballat de gust; però, feliç com aquests catorze anys de voluntariat a la Fatec, mai, tant. **A voltes, la felicitat és petita com un matí**, diu la poetessa Anna Montero. Tanmateix, aquí he fet una descoberta impensada i inèdita de les meves potencialitats, i he viscut en un entorn d'amics i de companyonia que m'ha fet desvetllar les meves millors essències.

I ho dic alt, clar i sense embuts: en acabar la meva funció al capdavant de la Federació, em veig orgullós, satisfet i agraït. Hem fet molta i molt bona feina, eficient, professional, transcendent, útil, ampla i transversal, al servei del nostre país, dels seus ciutadans i, sobretot, dels que ja estant jubilats. Com deia Eleanor Roosevelt: **El futur pertany als qui creuen en la bellesa dels somnis.**

Hem canviat, actualitzat, ampliat i diversificat un discurs general antiquat i limitat que, en general, tenia l'associacionisme del món de les persones grans. Hi hem fet front, atenent i treballant la multitud de temes diversos que ens afecten: des de l'estudi, la prospectiva, la crítica, la proposta i l'estímul per millorar i resoldre aspectes pendents, uns antics i altres emergents. Tot el que hem aconseguit, sovint des de l'ombra i, per tant, sense que us n'adonéssiu, ha canviat per fer millor, de forma clara i demostrable, la nostra vida de persones d'edat madura. Hi surto amb goig. Hi surto content, amb alegria indeturable; perquè la bellesa del que hem fet estic segur que ha aportat satisfaccions a moltes persones grans.

I ho hem fet les tres juntes directives amb les quals he tingut l'honor de participar i compartir, i amb tots els voluntaris i col·laboradors. Gràcies al fet que, tots i cadascun d'ells, sense excepcions, han estat grans persones grans, entregades al servei de la nostra dissortada Catalunya, dels seus ciutadans i del nostre sector de gent d'edat, exercint les seves funcions i responsabilitats, lliurement assumides, amb intel·ligència, professionalitat, eficiència, seny i entusiasme, prudència i coratge, esforç i -sovint- sacrifici personal. Si hem tingut sort per aconseguir fites ben fermes, és perquè, sempre, aquesta, sol acompanyar als qui tenen coratge, decisió i generositat.

Des que el nostre quart president, Ferran Ariño, l'any 2010, va sotraguejar i renovar la Federació, tots -com a deixebles aplicats- hem aportat el millor de cadascun, que ha estat molt, per tal de dignificar la figura i la persona del jubilat, trencar estereotips segregants, ampliar les possibilitats d'una vida millor, engrandir al nostre país i, de passada, com si no fos res, passar-ho d'allò tan bé fent aquestes feines, com a amics i companys, en pau i gràcia de Déu.

Al mirar-vos, als qui esteu aquí, i fent memòria dels qui van fer **el camí que no té mai tornada** com deia Salvador Espriu, amb el cor a la mà, ajupo el cap davant vostre en senyal de reconeixement, felicitació, gratitud i amistat.

A títol personal, sense que signifiqui cap discriminació per ningú, adreço un agraïment especial al Miquel Sánchez que, des de la meua arribada, em va fer confiança i agafant-me de la mà, a poc a poc, em va portar a la presidència. I també al Ferran Ariño, a l'Artur Sans, al Salvador Llibre, al Jaume Jané, a la Montserrat Sarri, al Josep Abella, a l'Àngels Oromí, a l'Enric Ollé, a l'Albert Pons Valon, al Joan Martínez, al Josep M. Oriol, al Francesc Fernández, al Teodor Camí i al Juan Vila. Els quals, en arribar, veient-me com un cadell, em van obrir aquest món inèdit per mi de les persones grans i em van ensenyar a conèixer-lo i estimar-lo.

I això ho hem fet nosaltres sols, els voluntaris que treballem *gratia et amore*? No!, hi hem necessitat l'ajut impagable dels equips de professionals que s'ha anat succeint al llarg dels anys: persones amb contracte laboral que l'han sobrepassat en assumir els objectius, els valors, la vocació i les activitats de la Fatec com a propis i que ens han donat suport, ajut, iniciatives, professionalitat, companyia, crítica, col·laboració constant i molta paciència, sense perdre la simpatia i l'amistat.

El meu agraïment, felicitació i reconeixement els vull personificar en les tres persones que ara componen l'equip: Chelo Bonaga, que s'ocupa de programes, tallers, turisme i relació personal amb els responsables de casals i entitats; Marçal Guardiola, l'home dels ordinadors, informàtica, vídeos, *powers points*, maquetació de llibres, diari digital, etc. i, al capdavant, la gerent Dolors Abella, que s'ocupa de tot i de tots, amb idees i propostes constants, eficiència i simpatia, amb la qual he compartit tantes i tantes hores de despatx i de treballs i que alguna cosa m'ha hagut de perdonar. A tots tres, i als que ja no hi són i recordem, un miler de gràcies.

No vull oblidar-me del món forà: els nostres quatre governs i parlaments, els presidents, els consellers i diputats, els secretaris generals, secretaris, directors i sotsdirectors generals, alcaldes i regidors, síndics de greuges, comissionats i els eficients i generosos funcionaris. Tots plegats ens han acceptat com a federació genuïnament representativa del món dels jubilats, ens han escoltat, han entomat la crítica, han agraït les nostres propostes i col·laboracions, han assumit alguns canvis de criteri i posicionament que els hem proposat i ens han donat tot l'ajut necessari per fer la nostra feina tot recordant que: com deia Mercè Rodoreda, ***la vida, perquè sigui vida, s'ha de viure a poc a poc.***

I el mateix dic de tantes entitats, públiques i privades, institucions diverses de la societat civil, dels dirigents dels nostres casals federats i adherits, i de tantes persones particulars que ens han acceptat, respectat i col·laborat i a les tres assemblees generals que en varen fer confiança. A tots, els meu reconeixement i gratitud. I, en particular, vull remarcar-hi: la Taula del Tercer Sector Social, les fundacions Salut i Envel·liment, i Edat & Vida, l'Obra Social de La Caixa, la Xarxa associativa de Catalunya, Tioman&Partners i AGE Platform Europa.

Encara que ho dic en l'últim lloc, m'adreço als més importants per a mi, els nostres fills i la meua muller: Pilar Fontanals, que durant tots aquests anys tant suport m'ha donat i que tant ha hagut de suportar, per tantes hores d'absència i capficament, per tantes tardes treballant per la Fatec a casa, per no haver pogut fer gaire vida de jubilats, per el seu coratge fent front als fets de vida i la seva intel·ligència. Pilar: ¡gràcies, gràcies, gràcies!

D'aquí a pocs minuts, si l'Assemblea ho vota, tindrem un nou president i nova Junta Directiva. Us ben asseguro que elegirem els millors. Cadascun d'ells i el president al davant, són persones de gran vàlua personal, d'alt nivell cultural, intel·ligents, eficients i disposats a donar-ho tot per la nostra gent. Us oferiran un programa de treball valent, realista, actualitzat, responsable i encoratjador. Amb ells, la Fatec i tots nosaltres hi guanyem. I això –us ho ben asseguro- m'omple de goig, em dóna tranquil·litat i seguretat, i em fa sortir de la funció de President ple de pau i d'esperança, rememrant el que deia Néstor Luján: ***l'art d'envellir és conservar sempre una esperança.***

Havent arribat a la fita dels 80 anys, amb un farcell ple de vida, de fets i d'experiències, content i satisfet, i disposat a continuar junt amb vosaltres com a voluntari al Gabinet d'estudis, a disposició de la Junta i del nou president, m'acomiedo amb un vers refet de Joan Manuel Serrat:

Ara que ja sóc gran, ara que encara tinc força, que no tinc l'ànima morta, em sento bullir la sang.

Tot esperant que la vostra... també bulli!

Adéu-siau!